

Norgga Boazosápmelaččaid Riikkasearvi Norske Reindrifsamers Landsforbund

Landbruksdepartementet,
avdeling for matproduksjon og helse,
Postboks 8007 Dep.
0033 Oslo

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 100828	Doknr.: 45
Mottatt: 19 JUN 2003	
Saksbeh.: MP/500/CH0	Ark.: 750
Kopi:	Avskr.:

6. juni 2003

Uttalelse til forslag om endring av dyrevernloven – tilsynsmodell og virkemidler

Viser til forslag til endring av dyrevernloven – tilsynsmodell og virkemidler av 25.03.03, ref.nr 0202507 2003/00828.

NRL's styre behandlet saken på styremøte den 15. juni 2003, og kom med følgende uttalelse:

"Reinen er sannsynligvis et av de første dyr som tok i bruk nord-områdene. Reinen er tilpasset liv i kalde arktiske strøk, og er også i stand til å leve av de planter som vokser langt mot nord og høyt til fjells. Tamreindrift er basert på reinens opprinnelige trekk- og beitemønster, som gjennom 1000-vis av år er tilpasset reinen.

Klimavariasjoner, med ekstreme værtyper, kan i enkelte tilfeller bidra til låsing av beiter om vinteren og våren. Reinens mulighet til å tåle ekstra belastning avhenger om reinen får beitero. Stor rovdyr tetthet, økte menneskelige aktiviteter og inngrep i reinbeiteområder reduserer reinens beitebruk. Resultatet blir økt beitepress i de benyttede områdene med mindre forstyrrelser. NRL foreslår derfor at reindriften, med hjemmel i dyrevernloven, kan stanse forstyrrende menneskelig aktiviteter i kritiske perioder og i perioder når reinen trenger ekstra ro, som i parrings- og kalvingsområder, og at reinen får vern mot rovdyr, spesielt i kalvingsområdene.

For at man skal kunne ivareta dyrevelferden på en god måte, og kunne fatte riktige beslutninger til beste for reinen og for reindriftsutøvere må det stilles store krav til tilsyns- og forvaltningskompetanse hos en forvaltningsmyndighet. Forvaltningen av dyrevern som er rettet mot rein, må være basert på reindriftsfaglig kunnskap (etologisk, biologisk, veterinærfaglig m.m.), noe som vil redusere behovet for skjønnsutøvelse. Hittil har ikke dyrevernnemndene hatt tilstrekkelig kompetanse til å ivareta slike oppgaver.

I forslaget til ny dyrevernlov forslås det å gi dyreverntilsynet vedtaksmyndighet overfor dyreeiere og ansvarshavere, og gi råd i konkrete saker. Tilsynet kan også i enkelte situasjoner muntlig bestemme og iverksette avlving på stedet selv om eieren av dyret motsetter seg dette. I loven foreslås det også at tvangsmulkt kan benyttes i et hvert tilfelle hvor det anses nødvendig at pålegget blir etterkommet innen rimelig tid. NRL er glad for at det blir et enhetlig forvaltningsorgan, men NRL er bekymret for at reindriftnæringens og den enkelte reineiers rettsikkerhet ikke blir tilstrekkelig ivaretatt, hvis Tilsynet ikke blir tilført reindriftsfaglig kompetanse.

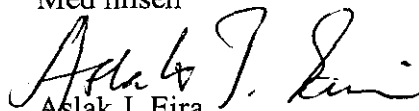
For å sikre at Tilsynet har tilstrekkelig reindriftsfaglig kompetanse foreslår NRL at det opprettes egne dyrevernnemnder for reindriften i hvert reinbeiteområde. Problemet med de kommunale dyrevernnemnder er at de ikke vil ha den nødvendige kompetanse i samisk reindrift. Det er også viktig at dyrevernnemndene kan se hva som er skadelig for reinen og reindriften, slik at de kan gripe inn når det er nødvendig. Det er også et praktisk problem for reindriften å sitte i alle de kommunale dyrevernnemnder fordi man er få personer innenfor hver kommune, og i mange viktige reindriftskommuner er det få eller ingen reineiere som bor fast. NRL foreslår også at det nye Mattilsynet i samarbeid med reindriftsnæringen utarbeider egne forskrifter til dyrevernloven som skal gjelde for rein og reindrift. Det bør inngå at dyrevernnemndene påser fjerning av nedfalte gjerder og andre etterlatenskaper.

Økt sentralisering av slakterier har bidratt til lange transportavstander. NRL er enig med næringskomiteene at det bør etableres flere lokale slakterier, mobilslakterier og økt grad av hjemmeslakt, for å unngå transportulemper.

NRL mener at innføring av systematisk intern-kontroll ved slakterier, lik det som gjelder næringsshygiene, også vil være egnet tiltak for å sikre et forsvarlig dyrehold.

For å redusere smittefare ved tilleggsforing, medisinerings mot parasitter, import og jakt med hund, må det satses mer på kunnskapsutvikling og -formidling."

Med hilsen

Aslak J. Eira
formann